<u>മഞ്ഞുരുകുമ്പോൾ</u>

[പ്രൊഫ. (ഡോ.) ജോയ് ടി. കുഞ്ഞാപ്പു, *D.Sc., Ph.D.*]

ഏറ്റവും ഒടുവിലെ താപനില
നിന്നോടു മാത്രം ചോദിക്കുന്നു –
നാളത്തെ കാലാവസ്ഥയും.

എത്ര കാരുണ്യവതിയാണ് നീ!
പറഞ്ഞതു തിരിയാഞ്ഞാൽ
ചെവി കേൾക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം
അനുകമ്പയോടെ മൊഴിയും.
എന്നിട്ടും മുഖം തിരിച്ചറിഞ്ഞു കനിയും.

ഇല്ല
വേണ്ട
ആവശ്യമില്ല:
സൌമ്യമായി നിഷേധിക്കാൻ
എത്ര ശൈലിയും പ്രയോഗവും പറഞ്ഞു തന്നു.
നന്ദിപ്രകടനത്തിനു
എത്രയെത്ര സൂത്രവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തന്നു.

തീർച്ചയായും നിനക്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഹൃദയഭാരം പടം പൊഴിക്കുന്ന
പിശുക്കോടെ ചൊരിയുന്ന സ്വേദം
നിരനിരയായി നെഞ്ചിൽ അണിഞ്ഞ
പഴയ പെരുക്കങ്ങളുടെ കഠിനപ്പട്ടിക
അർത്ഥപൂർണ്ണതയുടെ ഊഷ്മളതയിൽ
എവിടെ വലിച്ചെറിയും?

അറിയാം

എനിക്കറിയാം
എന്നുമെന്നപോലെ ഇന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കും:
ഇവിടെ നിർത്താതെ മഞ്ഞുപെയ്യുകയാണ് –
ഉള്ളു തപിപ്പിച്ചു തണുപ്പിക്കുന്ന
നുരഞ്ഞു പൊന്തുന്ന ഷാമ്പെയിൻ
അടപ്പു തുറന്ന് പതഞ്ഞുണർത്തുന്ന
പാർലറുകളുടെ വിസ്തൃത വിവസ്ത്രത
അടച്ചുപൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.
****